

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Cdo/179/2019
Identifikačné číslo spisu: 6417206994
Dátum vydania rozhodnutia: 25.09.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Katarína Slováčková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:6417206994.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom v Žiline, Hodžova 11, IČO: 31 575 951, proti žalovanej J. C., bytom W. W. XXX, o zaplatenie 10.068,87 € s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Žiar nad Hronom pod sp. zn. 25 Csp 38/2017, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 13. februára 2019 sp. zn. 15 Co 267/2018, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovanej náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Žiar nad Hronom rozsudkom z 27. októbra 2017 č. k. 25 Csp 38/2017-86 uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 10.068,87 € s úrokom 258,37 €, úrokom z omeškania 4,27 € a 5 % úrokom z omeškania ročne z nezaplatennej sumy istiny 10.068,87 € od 22. apríla 2017 do zaplatenia, a to v mesačných splátkach po 50,- € splatných vždy do 25. dňa v mesiaci až do zaplatenia, pričom prvá splátka je splatná do 25. dňa v mesiaci, ktorý nasleduje po právoplatnosti tohto rozsudku, pričom omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia (výrok I.); vo zvyšnej časti žalobu zamietol (výrok II.) a žalobkyni priznal voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % (výrok III.).

2. Krajský súd v Banskej Bystrici na odvolanie žalobkyne rozsudkom z 13. februára 2019 sp. zn. 15 Co 267/2018 rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I. v časti, ktorou súd uložil žalovanej priznané plnenie zaplatiť v mesačných splátkach vo výške 50,- € zmenil tak, že žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 10.068,87 €, úrok vo výške 258,37 €, úrok z omeškania vo výške 4,27 €, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplatennej sumy istiny vo výške 10.068,87 € od 22. apríla 2017 do zaplatenia v lehote do tridsiatich dní odo dňa právoplatnosti rozsudku; vo výroku II. zmenil tak, že žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 258,37 € kapitalizovaných úrokov spolu s 5 % úrokom z omeškania ročne od 22. apríla 2017 do zaplatenia a čo do úroku 7,90 % ročne z nezaplatennej

sumy istiny 10.068,87 € od 22. apríla 2017 do zaplataenia žalobu zamietol; žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni náhradu trov konania v celom rozsahu. Uviedol, že úroky sú odplatom za poskytnutie peňažných prostriedkov, ktoré žalobkyni patria len do času, kým nemohla od žalovanej žiadať okamžité vrátenie celej úverovej istiny; po tom, ako sa dlh stal splatným, jej už nepatrí nárok, ktorý svojou povahou tvorí cenu (odplatu) za úver, ale len nárok z porušenia práva (úroky z omeškania).

3. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podala žalobkyňa dovolanie z dôvodu uvedeného v § 421 ods. 1 písm. b/ Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“). Podľa jej názoru tento rozsudok spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci, pretože nárok na zaplataenie úroku trvá od poskytnutia peňažných prostriedkov až po ich vrátenie, teda aj po predčasnom zosplatení úveru. Navrhla, aby dovolací súd rozhodnutia odvolacieho súdu ako i súdu prvej inštancie v časti, v ktorej bola žaloba zamietnutá, zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

4. Žalovaná sa k podanému dovolaniu nevyjadřila.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), za ktorú koná jej zamestnanec s vysokoškolským právnickým vzdelaním druhého stupňa (§ 429 ods. 2 písm. b/ CSP), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť. Najvyšší súd na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 CSP) uvádza nasledovné:

6. V danom prípade uskutočneniu meritórneho dovolacieho prieskumu napadnutého rozhodnutia bránilo ustanovenie § 422 ods. 1 písm. c/ CSP. V prejednávanej veci je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo, ktorého výška (úrok 7,90 % ročne zo sumy 10.068,87 € od 22. apríla 2017 do zaplataenia) uplatňovaná žalobkyňou ako dodávateľom, v čase začatia dovolacieho konania (t. j. 4. marca 2019) predstavuje sumu 1.486,28 €, pričom desaťnásobok minimálnej mzdy ku dňu podania žaloby na súde prvej inštancie (t. j. 15. mája 2017), je 4.350,- € (por. § 1 písm. a/ nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 280/2016 Z. z., ktorým sa ustanovuje suma minimálnej mzdy na rok 2017). Z uvedeného vyplýva, že výška predmetu dovolacieho konania neprevyšuje zákonom stanovenú hranicu majetkového cenzu obmedzujúceho prípustnosť dovolania podľa § 421 ods. 1 CSP pri peňažnom plnení (ratione valoris), preto je prípustnosť dovolania žalobkyne v zmysle § 422 CSP vylúčená. Obdobný právny názor na vec dovolací súd zaujal tiež v rozhodnutiach sp. zn. 1 Cdo 263/2018, 4 Cdo 186/2018, 5 Cdo 158/2018, 6 Cdo 42/2018, 7 Cdo 256/2018.

7. Hoci v preskúmvanej veci ide o tzv. spotrebiteľský spor, teda spor s ochranou slabšej strany, pre posúdenie prípustnosti dovolania neprichádza do úvahy uplatnenie nižšieho majetkového cenzu, t. j. dvojnásobku minimálnej mzdy v zmysle § 422 ods. 1 písm. b/ CSP. Účelom zníženia majetkového cenzu v sporoch s ochranou slabšej strany je podľa dôvodovej správy k CSP zvýšená procesná ochrana slabšej strany, ktorou je v spotrebiteľskom spore spotrebiteľ. Táto zvýšená procesná ochrana spočíva v sprístupnení dovolania i pri nižšej sume peňažného plnenia. Znížený majetkový cenzus sa teda v spotrebiteľskom spore uplatní, ak dovolateľom je neúspešný spotrebiteľ. Pokiaľ je však dovolateľom neúspešný dodávateľ, pre posúdenie prípustnosti dovolania platí majetkový cenzus vo výške desaťnásobku minimálnej mzdy. Táto interpretácia neodporuje princípu rovnosti zbraní, pretože je všeobecne známou skutočnosťou, že rovnosť subjektov je v určitých sporoch (vzhľadom na postavenie strán) len fikciou, na ktorú zákonodarca v CSP reagoval tzv. pozitívnu diskrimináciou, t. j. osobitnou právnou úpravou sporov s ochranou slabšej strany. Za takéto spory sa považujú spotrebiteľské spory, antidiskriminačné spory a individuálne pracovné spory (§ 290 až § 323 CSP), pričom slabšou stranou v nich je spotrebiteľ, zamestnanec a diskriminovaný. Ochrana slabšej strany spočíva v tom, že sa jej priznáva viac práv za účelom docielenia rovného postavenia s druhou stranou sporu, a teda dôsledného naplnenia princípu rovnosti zbraní.

8. So zreteľom na uvedené najvyšší súd dovolanie žalobkyne, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné, odmietol (§ 447 písm. c/ CSP).

9. Rozhodnutie o trovách dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 druhá veta CSP).

10. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.